

Jinačovický Knihovniček

Vydává Obecní knihovna Jinačovice. 4. ročník. Toto číslo vyšlo v březnu 2007.

Pozor! Toto číslo obsahuje speciální povídání o jaru!!!

Nauč se jarní říkadlo:

Přišlo jaro do vsi,

kde jsi, zimo, kde jsi?

Byla zima mezi náma,

a teď už je za horama.

Hu, hu, hu,

jaro už je tu.

HÁDANKA: ČEŠTIN JE MOJE MALÁ KONÍK

Nažhavte svoje mozkové závitky a zamyslete se, ve kterých **českých** slovech se po "r" nepíše tvrdé "y".

ŘEŠENÍ NAJDEŠ NA TÉTO STRÁNCE – DOLE. Ale zkus nepodvádět a přijít na správnou odpověď dřív, než se podíváš dolů!!!!

PSÍ MÝTY

O psech se toho říká mnoho. O věrnosti, dokonalém čichu nebo o radosti, kterou svým páníčkům přinášejí... jistě nelze pochybovat. Nicméně mnoho dalších věcí, které se o psech vyprávějí, není založeno na pravdě. Zkusme tedy oddělit pravdu od omylů.

Mýtus číslo 3: Starého psa novým kouskům nenaučíš

Je samozřejmě mnohem jednodušší učit povely psy mladé, ale to je dáno především tím, že starší pes má mnohem zažitější návyky, které jsou z pohledu cvičitele často škodlivé, proto je jednodušší začít s nácvikem v mládí. Jinak se však na starší psy musíme dívat stejně jako na starší lidi, i ti jsou schopni učit se prakticky po celý život. Pouze je složitější prolomit léty zavedené návyky.

Češtin je moje malá koník - ŘEŠENÍ

Tvrdé **y** po **r** se nepíše v těch českých slovech, ve kterých se po **r** píše jakékoliv jiné písmeno než **y** :-)

Například: **krk**, **tvaroh**, **rampouch**, **trám**, **rameno**, **Renda**, **okurka**, ...

Jistě na spoustu dalších příkladů přijdete už sami.

JARO ZA DVEŘMI

Že se příroda vždycky neřídí hvězdářskými pravidly, natož pak pravidly, která si vymysleli lidé, to vidíme i dnes, 14. února. Má být ještě třeba i třeskatý mráz, ale podle pohledu okolo nás bychom usuzovali, že jaro je tady.

Březen - za kamna vlezem, radí stará pranostika. A je to tak. Přestože již jaro klepe na dveře a podle svého práva i povinnosti přebírá vládu 21. března, v přírodě to ještě nemusí být vidět. Takže sem tam vykukne stydlivé poupě sněženky, zvedne hlavičku čemeřice, bledule. Pupy jsou nalité, jen prasknout. První jarní otužilci, kteří zatím nemohou spoléhat na hmyzí opylovače, se smluvili s větrem a vystavují mu své jehnědy.

Babočka admirál

Stane se, že šálivé jarní sluníčko zmátne pár prvních šestinohých přátel.

Světě div se, mezi loňskými listy a sněženkami se třepotají křídla prochládlého motýla.

Kdo však bezpečně přicházející jaro pozná, jsou ptáci.

Jejich jarní písničky jsou předzvěstí nových hnízd a hladových ptáčat. Postupně se sem začínají vracet ptáci, kteří před zimou odlétli do tepla. Na rybnících je slyšet divoký křik drzých racků, kteří shánějí potravu. Loudí i mezi domy ve městech a když objeví v okně nějakého dobrodince, během chvilky jsou schopni svolat své hladové příbuzné. Je čas, kdy se v přírodě připravuje mnoho změn. Kdo zaspí za pecí nebo za kamny, nebude se stačit divit. Změny v přírodě postupují překotně, každý den je něco nového. Za krátký čas se vše změní. Vyjděte ven do přírody třeba s fotoaparátem a zkuste na fotografii zachytit kousek jara. Něco z tajemství jarního tvoření. Nebo si jaro nakreslete, třeba podle toho, co uvidíte z vašeho okna.

JAK ZVÍŘATA PŘEDPOVÍDAJÍ POČASÍ

Příroda vždy byla lidem rádcem a učitelem. Je třeba rozumět její řeči.

Lidé, kteří rozumí přírodě dovedou bez hodin říci, kolik je hodin, jaké bude počasí. Člověk dávných dob byl spjat s přírodou a dovedl se od ní dovědět vše, co bylo pro něho potřebné a užitečné. Lidé dneška už to nedovedou. Místo toho používají přístroje.

Přece však z přírody dovedeme vyzorovat, jaké bude počasí, a to tak, že si budeme všimnout chování zvířat.

Taky ptáci zpívají jinak před deštěm, než v dobrém počasí. V krajinách, kde bývá zemětřesení se spolehlivě podle zvířat vycítí, že se zachvěje zem, rovněž příchod mrazů se pozná na zvířatech, znalci podle doby odletu ptáků určí, jaká bude zima.

Jen všeobecné poznatky jsou tyto:

Stálé a suché počasí prorokují:

- *poletující mraky komárů*
- *pavouci, kteří tkají své sítě na okrajích lesů*
- *na pasekách se vyhřívají hadi a ještěrky*
- *vlaštovky létají vysoko*
- *raci zůstávají v noci ve vodě*
- *rosničky vylézají do stromů*

Deště a bouře ukazují:

- *komáři, kteří divoce bodají*
- *pavouky není vidět*
- *vlaštovky létají nízko při zemi*
- *raci jsou na březích*
- *krťci vyhazují hromádky hlíny.*

JENÍČEK A MAŘENKA VE MĚSTĚ

Jeníček a Mařenka bydleli v malé vesničce u lesa. Chodili do lesa na houby a na jahody, nebo jen tak se proběhnout. V lese už by nezabloudili! Jednou ráno jim tatínek řekl: "Děti, ještě nikdy jste nebyly ve velkém městě, mám tam dnes cestu a vezmu vás s sebou."

Děti se, to se ví, těšily, však už dlouho toužily podívat se do města.

Jeníček a Mařenka se hezky oblekli a jeli s tatínkem do města. Když přijížděli k městu, nepřestávali se divit velkým domům, jaké ještě neviděli, množství lidí a automobilů. Bylo jich tak moc, že už zde nebylo místa pro louku, ani les, ba ani jen malý kousek travičky. To se jim ale nelíbilo.

Tatínek šel do jednoho takového velkého domu, a chtěl je vzít s sebou. Ale oba chtěli zůstat venku a prohlížet si ty velké domy okolo. Tatínek jim teda řekl, aby zůstaly na této lavičce, která byla u domu.

" S nikým se nedávejte do řeči, a neodcházejte. Já se za chvíli vrátím." Ale - neposedné děti si řekly, že se půjdou podívat jen za roh toho domu, jaké to tam je. Šly, jenže po chodníku chodilo tolik lidí, musely se jim všelijak vyhýbat, až nakonec je proud lidí vedl sám, i kdyby děti nechtěly.

Těch věcí, co se dalo vidět za zasklenými velikými dveřmi a okny! Hračky, přístroje, a také lidi, kteří se nehýbali. Co to je? Mařenka řekla, že to nemohou být tak velké panenky, děti by se s nimi nemohly hrát, protože by je neunesly, a dospělí si přece nehrají! Možná jsou to lidé, kteří zkameněli, a pak je dali do těchto obrovských skleněných skříní!

Děti šly dále, a přišly k takovým zvláštním schodům, po kterých lidé vůbec nemuseli šlapat, ale které je vyvezly rovnou nahoru. Tak tohle ještě Jeníček a Mařenka neviděli! Tak se jim to zalíbilo, že se vyvezli několikrát nahoru a dolů, a na všechno ostatní zapomněli, i na to, že je tatínek už jistě hledá. Jenže hrůza, až si děti pojezdil po schodech, marně se rozhlížely kolem dokola, kde

je ten velký dům, před kterým měly zůstat a na tatínka čekat. Děti začaly běhat sem a tam, a dostaly strach, co s nimi bude ve velkém městě bez tatínka. Trvalo to už hrozně dlouho, začalo se dokonce stmívat a měly hlad.

Mařenka si vzpomněla na pohádku O perníkové

chaloupce, a proto věděla, že ani kdyby takovou chaloupku objevila, nešla by si perníku naloupat! Ani do žádného domu by se neodvážila, co kdyby přece jen v něm bydlela nějaká městská ježibaba! Děti byly velmi unavené a zoufalé. Jak najít tatínka? Až Jeník si vzpomněl na to, co viděl v televizi, že na policii dovedou najít každého člověka ve svém počítači.

Tam jistě budou vědět o tatínkovi. Ale jak trefit na policii?

Nakonec se Jeník oslovil jednu paní, která moc nevypadala jako ježibaba, kde je policie.

Paní jim ukázala dům na konci ulice. Děti došly až k domu a se strachem zakleply na velké dveře. Pán v uniformě jim otevřel, ony slušně pozdravily, a ptaly se, jestli v počítači nemají jejich tatínka, co se jim ztratil! Pán v uniformě se zasmál a řekl jim, že v počítači mají jen lidi, kteří něco zlého provedli. Mají je v počítači proto, aby si ostatní lidé na ně dali pozor! Že jejich tatínek asi nic zlého neprovedl, toho v počítači nemají.

Ale něco vymyslíme, nebojte se! Pán je zavedl do místnosti, kde dal jim napít a zeptal se, jak se jmenují, a kde bydlí! A pak telefonoval! Ptal se svých kolegů z jiných policejních stanic, jestli někdo nehledá děti. Jak se Jeníčkově a Mařence velmi ulevilo, když bylo slyšet tatínkův hlas v telefonu! Za chvíli tatínek přišel. Taky měl o děti velký strach. Všichni poděkovali pánům na policii. Ti nakonec děti pochválili za to, že se s nikým cizím nedaly do řeči a přišly k nim.

Je mnoho zlých lidí, kteří by jim ublížili. Pamatujte si děti, když jste nic zlého neprovedly, páni v policejních uniformách vám pomohou. Sice Jeníček a Mařenka neposlechli tatínka, to je také zlá věc, ale pro tentokrát jim to tatínek odpustil. Však si to budou už pořádně pamatovat!

Pečlivě si prohlédni obrázek.

Pak jej zakryj a zkus odpovědět na tyto otázky:

1. Kolik lidí je na obrázku?
2. Je na obrázku nějaké zvíře?
3. Má chaloupka zavřené dveře?
4. Kouří se z komína?
5. Jaký je na obrázku les, jehličnatý nebo listnatý?
6. Svítí na obloze měsíc?
7. Má Mařenka na hlavě šátek?
8. Mají děti botičky?
9. Jakou barvu má Mařenčina suknička?
10. Jakou barvu vlasů má Jeníček?
11. Dokážeš si tipnout, kolik perníčků je na obrázku?

**Tak, a teď si zase můžeš obrázek odkrýt a podívat se,
jestli jsi dobře odpovídal!!!**

Chceš, aby Tvůj obrázek visel na nástěnce v knihovně?

Není nic jednoduššího!

Namaluj **svůj** obrázek do rámečku, připiš svoje jméno, příjmení a věk, a odevzdej obrázek při své příští návštěvě v knihovně.

Téma obrázku na měsíc březen je: **NAMALUJ MOTÝLA, BERUŠKU NEBO VČELKU**

